

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ОПШТИНСКО УРЕЂЕЊЕ

и

АДМИНИСТРАЦИЈА
ГРАДА ГЛАЗГОА

(По Сер Џејму Белу председнику општине Глазговске и г.
Џејму Патону председнику Уједињених Музејских Удружења
Уједињене Краљевине — Велике Британије и Ирске)

Година 1896

VIII

ВОДА И ВОДОВОД

(НАСТАВАК)

Ова велика и усталачна мера — а њу су предложили људи који заслужују да им се имена у историји Глазгоа златним словима запишу — њу су први предложили честити *Лоренс Хил* и *Лујџи Гордон* — та мера буде од грађанства и бурно и одушевљено прихваћена; а буде *тргнута* тек пошто глазговска кумпанија за воду даде позитивна уверења: да ће довести Глазгоу још лепшу воду из веће даљине — на пример са далеког *Лак Лобнега* — и пошто у том циљу поднесе Парламенту и пројект закона. И Парламенат даде кумпанији потребни јој закон — уз неке ситне измене, које је одбор општине глазговске предложио био — али тај закон остаде на крају крајева *мртво слово*; јер га кумпанија не могаде извршити, услед тешких *накнада* које беше обвезана да даде воденичарима и другим повластичарима на реци Титу, у размену за одвраћај воде са *Лобнега*. Једновремено, пак, с овим, стајао је пред Парламентом и *трећи* један пројект за снабдевање Глазгоа, или боље рећи његових предграђа, добром, чистом и здравом водом. То је био тако звани водовод *Горбалса*, и других крајева на јужној страни реке. Дабогме, да се Глазговска Кумпанија томе пројекту живо одупрла — видећ у њему и опасност и повреду својих повластичарских права — али пројекат прође кроз Парламенат и постаде закон; и тако ми и дан дани имамо водоводну тековину тих дана, под именом „*Горбалс гравитацијони водовод*“. Како је, пак, тај водовод ушао у саставни део нашега *градског* водоводног апарата, а јесте по себи врло интересан, то ћемо узети слободу да га у кратко овде опишемо.

Дакле, предграђе *Горбалс* постало је саставним делом *општине* глазговске, још исте године, кад се водовод његов са градским водоводом спојио. У то доба, становништво варошко, јужно од Клајда, бројало је између шездесет и седамдесет хиљада душа. Горбалс кумпанија добије повластицу,

да може да одврати воду реке *Брока* или *Брокберна* и њених приточица. Земљиште, које се за тај циљ имало узети, износило је 2560 јутара, и налазило се на висини од неке три или четири стотине стопа изнад морске површине, у општинама *Мерса*, *Иствуда* и *Нилстона* у *Ренфрушајру*, или неких шест миља југо-западно од градскога рејона. Капитал кумпаније буде утврђен на 120,000 фуната стерлинга, с правом задужења до суме од 40,000 фуната стерлинга. Највећа такса за воду, за кућевну потребу, буде одређена на један шилинг од фунте *киријске*, а сама кумпанија буде ограничена на годишњу дивиденду од *седам по сто*. И Горбалс кумпанија отпочне свој посао, и пусти своју воду дотичноме крају у години 1848. Па, како је њена вода била несравњено боља од воде у Глазговске Кумпаније, и како су се становници јужнога краја ш њоме основано хвалили, то Глазговска Кумпанија претрпи још исте године штету од неких 4000 фуната стерлинга у своме воденоме приходу. Успех, међу тим, окуражи Горбалс кумпанију; и она одмах за тим (1850 године) издејствује *парламентско* одобрење: да може повећати свој капитал са 30,000 фуната стерлинга у *акцијама*, и 10,000 фуната стерлинга *интабулационим облигацијама* — обоје у циљу — да привуче себи за муштерије и општине *Рутерглен*, *Барсед*, *Нивил*, *Хорлет*, као и неке друге у близини. Али, некако, ово овлашћење не доживи и стварне примене. У место тога, године 1853 обнови се повластица од год. 1850 — с тим, да у ред стечених потрошача горбалске воде буде увршћена и варошица *Ренфру*. Ствар се, међу тим, и на томе не сврши. Јер, после неколиких узастопних покушаја, да се знатно прошири повластица Горбалс кумпанији, ова, најзад, у години 1855, изађе пред Парламенат као озбиљан такмац пројекту глазговске *општине* за добављање воде са *Лак-Катрајна*. По оцени присталица Горбалс кумпаније буде израчунато, да се, на горњим изворима реке *Карга*, даје саставити земљиште од 30,500 јутара, да исто може обухватити и притоцице *Карга*, *Левен* и *Ери*, као и да све то скупа може дати Глазгоу *дневну* количину од тридесет милијуна галона добре воде. Још се тврдило у прилог овога пројекта, да се тих тридесет милијуна галона дневно могу добити јевтиније но иста количина воде са *Лак-Катрајна*, као и да би трошкови расли постепено према растућој потреби. Али овај је план имао и многих недостатака, главни међу којима беше: повремена недовољност извора, и равнодушни квалитет воде. Управо на *срећу* града Глазгоа, *одбор* општински

остаде чврсто при *Лак-Катрајну*, и предлог Горбалс кумпаније пронаде. Али, држимо се реда.

Дакле, простор са којег Горбалс кумпанија прпе своју воду и данас је исти који је био пре парламентског усвојења предлога о *Лак-Катрајну*. Вода се ту скупља у четири *резервоара*, који леже, једни 296 стопа а други 352 стопе, над морском површином. Водени простор који ови резервоари, покривају износи и то, *први* 153¹/₂ јутра земље, други 47³/₄, трећи 21, а четврти 4 јутра. Укупна запремина њихова (резервоара) износи неких 170 *милијарада* кубних стопа, и може да прими у себе дневну количину од пет милијуна четири стотине и педесет хиљада галона воде за 194 дана. Прорачунато је, да и у годинама кад суша влада, дотични терен може да даде толику количину воде на дан, па је према томе узета и *накнадна* количина за четвртину целокупне цифре. Ова тако звана „*накнадна вода*“ пушта се низ реку на послугу *потрошача* доњег краја, и износи дневно један милијун четири стотине и педесет хиљада галона; док *главна* количина достиже цифру од четири или пет милијуна на дан, и иде поглавито на потребу становника који живе *између* резервоара и вароши, обухватајући још и јужна предграђа *Барсед*, *Бован* и *Ренфру*.

Горни, у исто време и највећи, резервоар Горбалс водовода, тако звани *Балгре*, јесте и резервоар кроз који пролази највећа количина воде, и у коме се она *талож* пре него сиђе у *доње* резервоаре, и у *филтер корита*. Дуж ивице овога резервоара направљен је један *вештачки олу*к, у који има да се слива вода *бујица*, но која се при пролазу поред доњих резервоара на један особени начин и задржава, и у исте слива — нарочито — кад је време суво, а сама дотична вода бистра. Са најнижег резервоара, спроведена вода иде, кроз један *камени олу*к, од 340 јарда у дужину, иде у *филтер-корита*. Кад се овај горбалски водоводни апарат пренашао у варош, он је захваћао простор од неких 3823 квадратних јарда, па је, дабогме, био и сувише *стешњен* за *филтровање* у модерном смислу те речи. Од тада, а то је било у години 1877, филтерско земљиште је проширено на неких 7849 квадратна јарда, на коме се данас налази слој од тридесет *палаца песка* из Арана, слој од 4¹/₂ *палаца добра шљунка*; и слој од 18 *палаца изломљеног камена пешчара*, — кроз све које пролази вода за потрошњу. Пре него пак буде пуштена у варош, ова вода има још да прође кроз неке три чисте *каце*, — *кадре*

да приме, и даље предају, читавих *пет милијуна галона* воде, па и мало више.

Последњих година свога опстанка, Глазговска и Горбалска кумпанија биле су у стању да даду, удружено, неких *тринајест и по милијуна галона* воде дневно, и на тај начин задовоље становништво од 300,000 до 400,000 душа. Кад се узме да је тада то значило знатно *више* од 30 галона дневно на душу, то се не може рећи да је тадањи Глазго био баш тако оскудан у води; нити се на *количину* воде и тужило тадање становништво његово. У истини, и у време кад је пројект за *Лак-Катрајн* добио надлежно одобрење, *Клајд* је био тај који је уплашио своје Глазговце. Вода, коју је Глазговска кумпанија пружала граду била је већ неоспорно *отровна* — а она се црпла из тога Клајда — те, према томе, вода са чистих извора *шертшајрских* језера није нам ни за један дан прерано стигла. У Марту дакле, 1860 први пут она и потече у нашу жедну и жудну средину, те да нам — ако бог — да никада и не усахне... Ну, још једну реч о води из Клајда.

Вода из Клајда још се употребљава за *фабричке* потребе. Према одлукама Парламента од 1866, 1873 и 1879, учињен је распоред, те је уклоњен сав рибарски и воденичарски прибор, који је обично захваћао места на реци изнад *Хочесонгајнског моста*; а на угодном положају намештене су *црике* које црпу воду из Клајда, и преко резервоара и спроводних цеви, додају је фабрикама варошким. Овај општински апарат водоводни заменио је извесне *приватне* црике и цеви које су донде, због близине сопственика им реци, постојале. Дабогме, да је многа првобитна машинерија приватних поседника ту и пропала, услед пада у нивоу воде, а који је, пад, за собом повукло оно уклањање воденичарског прибора, као и да је ова *општинска* уредба за те људе једна и правна и материјална накнада. Садања општинска црика, с резервоарима, налази се у *Вестгорну*, и у непосредној близини *Белведерске болнице*. Ту се, под нарочитим кровом, налазе две *машине*, које, снагом од по 80 коњских снага црпу воду из реке, као што се у другој крају куће налазе *казани* и друге машинске потребе. Из реке, ове две машине бацају воду у два резервоара, од којих сваки може да прими по четири милијуна галона. Вода из тако напуњених резервоара иде у варош прво кроз једну велику цев, која се после све више *грана* и у мање губи. При изласку из резервоара, пречник је у те главне цеви 42 палца, али се он у вароши сужава на 36, а на јужној страни и на 12 палца.

Количина воде, коју ова општинска инсталација дневно избацује, прелази *два и по милијуна галона*, а просечна цена коју *фабрички* јој потрошачи плаћају износи 15 шилинга од 100,000 галона — дакле — нешто мало испод *половине* цене која се плаћа за воду са *Лак-Катрајна*. Ну, и то стоји, да има извесних фабрика које је парламентско законодавство и нарочито привилеговало, а те фабрике не плаћају више од 5¹/₂ шилинга за 100,000 галона воде из Клајда.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
15. Фебруара 1902 г.

Преседаво председник општине београдске г. Милован Р. Маринковић. Присуствовали чланови суда г.г. Владимир Лацковић и Драгутин Симић. Од одборника били г.г. Лазар М. Матић, С. М. Веселиновић, Милош Валожић, Ђорђе Н. Соколовић, М. Савчић, А. Н. Крмановић, Живојин М. Перић, В. К. Ђорђевић, Урош Благојевић, Васа Николић, Р. Драговић, Коста Д. Главинић, Тома Цинцар-Јанковић, Ђорђе Н. Петровић, М. О. Петровић, Др. М. Леко, Др. М. Радовановић, Ј. Н. Христић, Младен Николић, Петар Новаковић, Д. Тадић и Мих. Вобић.

Деловој, Мих. М. Марјановић.

(СВРШЕТАК)

III

Одборник г. Раденко Драговић наводи да се данас у сред вароши десио један немιο догађај за који сумња да општински суд није знао. Пита председништво како се је смело то извршити ако је извршено без знања суда, а ако је пак извршено са знањем општ. суда, онда како је општ. суд то могао одобрити.

Председник је изјавио, да му није познато да се је у вароши десио икакав немιο догађај а из говора господина одборника не види у чему је тај догађај. С тога моли господина одборника, да се изјасни у чему је тај догађај.

Одборник г. Раденко Драговић изјављује, да је данас дошло на малу пијацу 40 људи трошарински да врше наплату неке трошарине на кола, да врше арамулук. Стоји на сваком ћошку по један и чим виде, да ко изађе из које дрварске радње са колима натовареним дрвима или грађом тражи да му се плати 0, 20дин. трошарине. У мало што није дошло до туче.

Председник изјављује да му није познато одкуда је управа трошаринска наредила ту наплату, али је више него сигурно, да се тај њен поступак ослања на који пропис тарифе и правила за наплату трошарине. Извидеће ту ствар, па ако та радња управе трошаринске не буде основана на тарифи и правилнику учинити даље шта је потребно.

Одборник г. Васа Николић представља одбору у чему се састоји овај поступак трошаринских службеника.

Одборник г. Милош Савчић такође објашњава у чему се састоји овај поступак управе трошаринске, објашњавајући уједно, да је Управа трошаринска ту своју радњу засновала на прописима тач. 63, и 64, чл. I и чл. IV трошаринске тарифе. Али да је та њена радња неумесна кад она нема на обалама Саве и Дунава своје стражаре нити су исте ограничене.

По саслушању тога и говора одборника г.г. Томе Цинцар-Јанковића, Ђорђа Петровића и Јована Смедеревца у којима су доказивали, да је ова радња управе трошаринске неоснована и говора одборника г. Дим. Тадића којим је поменути прописи тарифе правдао овај поступак управе трошаринске, а на предлог одборника г. Косте Главинића, — одбор је решио:

Да општински суд обустави наплату колске таксе ван жељезничке станице и паробродског пристаништа, па да се питање о наплати исте изнесе на решење општ. одбору.

IV

Одборник г. Лазар Матић наводи, да општински друмари у улици Краља Александра од Марвеног трга па на више постављају шодерузу саму трамвајску пругу и ако је трамвајско друштво дужно да одржава калдрму и друм поред своје пруге на ширини од 0,40 м. као што је и у другим улицама до сада радило.

Скреће на то пажњу председништва и моли, да се нареди надзорнику за оправку макадама у истој улици, да се овако не ради већ да се

позове трамвајско друштво, да учини оно шта је према уговору дужно учинити.

Председник је изјавио, да ће ту ствар извидети одмах и наредити шта је по истој потребно.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању ове изјаве одборника г. Матића и председника општине.

V

Председник моли одбор да саслуша предлог одборника г. Љубе Н. Христића, који му је, написмено стављен а упућен одбору општинеграда Београда мало час предао, а по коме се одмах може донети решење, пошто је седници присутно две трећине чланова одбора.

По прочитању тога предлога, АБр. 1609, који гласи: „Из једних овдашњих новина видио сам да се приступило оправци „великих степеница“, које од гостионице „Национала“ воде ка Савскоме пристаништу. Ова ми белешка даје повода не да говорим о самој оправци — но да подсетим на историју постанка ових степеница, јер се она прилично заборавила, а међутим Београђани не би требали никада, да је забораве.

„До смрти пок. Кнеза Милоша, на месту садањих степеница био је само врлетан пролаз преко стена, незгодан за комуникацију и кад је лепо време, а већ и да се не говори о хрђавоме. Општина је више пута покушавала да место поменутог пролаза начини угодне степенице, али није могла успети у томе. Сопственици околнога земљишта били су и Срби и Турци. Док су Срби пристајали да приме део трошкова на себе, — дотле Турци о ма каквом плаћању нису хтели ни да чују и тако је општина била принуђена да своју корисну намеру одложи до бољих времена. Кад је пок. Кнез Михаило ступио по други пут на владу, дао је богат поклон у новцу сиротињи београдској, али му је то било мало. Он је хтео да учини још други какав трајнији поклон свима Београђанима у опште, па знајући за тешкоћу општине да одговори поменутој великој саобраћајној потреби, нареди пок. Штајнлехнеру да о *Његовом* — *Кнежевом* — *шрошкју изради степенице*, које и до данас постоје и које су, дакле исплаћене *једино и искључно* новцем пок. Кнеза.

„Ово је историја постанка ових степеница, па ако и једна улица у Београду има права и заслужује да носи име Кнежево — то су несумњиво ове степенице. Руковођен овим, мени је част предложити не само да се ове степенице у будуће зову „*Степенице Кнеза Михаила*“, — но још и да се на згодном месту узиде табла са сходним натписом, како се, више, ов азадужбина пок. Кнеза, не би предавала забораву.

„Мени се чини, да би усвајањем овога предлога, општина само извршила свој дуг захвалности према пок. Кнезу,“ — одбор је једногласно решио:

Усваја се у свему овај предлог одборника г. Љубе Христића. Да општински суд учини шта је даље потребно учинити по овоме решењу.

VI

Одборник г. Коста Главинић, није одавна београдски грађанин, те му није раније била позната историја „Степеница Кнеза Михаила“ која је мало час изложена у предлогу одборника г. Љубе Христића. Слажући се потпуно са поменути предлогом одборника г. Христића и скрећући пажњу председништва на површност оправке истих степеница, која се сада већ у велико врши предлаже, да се калдрма која се сада налази од поменутих степеница до савске улице а која недоликује месту на коме је и јако смета саобраћају замени дуж дворишта царинарнице тро-тоаром.

По саслушању тога, — одбор је усвојивши овај предлог одборника г. Главинића решио:

Да се од „Степеница Кнез Михаила“ па до савске улице дуж дворишта београдске царинарнице постави тротоар у месту калдрме, која сада на томе месту постоји.

VII

По прочитању акта: одељака Управе града Београда АБр. 1450, 1472, 1501, 1527, 1572, 1578, 1607, и 1608, — којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су доброг владања и доброг имовног стања: Љубица Карановић, удова, Димитрије Грујић, месар, Коста Николић, приватијер, Влада Б. Вељковић, кафеџија, Мијаило Радивојевић, столар, Дамњан Димитријевић, кафеџија, Др. Александар Зега, хемичар, и Ђорђе Митић, мењач; да су доброг владања и сиротног имовног стања: Нестор Стојановић, кафеџија, Радивоје Јанчић, кројач, Обрад Миљевић, служитељ, Марко Иванишевић, литограф, Драгиња жена Марка Иванишевић, литографа, Загорка Иванишевић и Аксентије Христић, бив. срески писар; да је доброг владања и средњег имовног стања Владимир Миловановић, столар и да су му непознати: Стојан Митић, надничар, Милан Станисављевић, оvd., Стевка Станисављевић оvd., Антоније Станисављевић, оvd., Илија Милојевић, носач, Љубомир Јовановић, оvd., надничар, Даница жена Саве Николића, надничара, Јован Жепка, шлосер, Катица Грујић и Милица Босић, оvd.

VIII

По прочитању акта духовног суда епархије београдске АБр. 1474, — одбор је изјавио:

Да му је непознато: каквога су владања и карактера: Милутин Живковић, кројач, Војислава Миловановић, девојка, родом из Лике и Божидар Миленковић, молер, сви из Београда, и да ли се може њиховим сведоштвама вера поклонити.

IX

Председник извештава одбор, да је општински суд решењем својим од 15. ов. м. АБр. 1577 одлучио: Да цена хлеба за другу половину месеца фебруара тек. године т. ј. од 16 истог месеца искључно буде иста, која је била и за прву половину истог месеца т. ј. двадесет и седам пара дин. по килограму, а хлеб да се продаје по двадесет и пет пара дин. у тежини од 925 грама.

По саслушању тога и по прочитању поменутог решења, — одбор је примио к знању са одобравањем ово решење суда о одређеној цени хлеба за другу половину месеца фебруара тек. године.

X

Председник извештава одбор, да се ново изабрати општински одборник г. Никола П. Николић, оvd. адвокат, због слабости, није могао примити дужности одборничке, већ је на исту поднео оставку коју му је општ. суд сходно закону и уважио решењем својим од 9. ов. м. АБр. 1222.

По саслушању тога и по прочитању поменуте оставке и решења општинског суда по истој, — одбор је примио к знању ово решење суда с тим, да се на идућем избору општинских одборника изабере друго лице за општ. одборника на место г. Николића.

XI

По прочитању реферата општ. књиговодства АБр. 1365, — одбор је решио:

Да потписници општинских меница за Народну Банку од сада буду одборници г. г. Петар Новаковић и Јован Смедервац, на место г. г. Голуба С. Јанића и Михаила Михайловића, који су из одбора иступили.

XII

По прочитању акта грађевинског одељења АБр. 1348 којим спроводи суду процену непокретног имања Виљема Бадера, начелника мин. грађевина, које постоји на углу улица: Краља Милутина и Војводе Миленка а које се има експроприсати за регулацију улице Војводе Миленка; као и по прочитању исте процене, одбор је решио:

Да се ова процена усвоји и да се сопственику Виљему Бадеру из општинске касе на терет касе регулационог фонда кад ова буде у могућности да исплату изврши, исплати према овој процени за тридесет и четири квадратна метра и педесет и шест квадратних десиметара земљишта, колико му се има одузети за регулацију Војводе Миленка улице, по шеснаест динара од квадратног метра свега пет стотина педесет и два динара и деведесет и шест пара динарских а пошто се изврше и законом предвиђене формалности.

XIII

Председник извештава одбор да је г. министар грађевина решењем својим од 29. Јануара тек. године Бр. 175 а на основу § 45. закона о подизању јавних грађевина одлучио: да суд општине града Београда сноси све трошкове, који припадају члановима Грађевинског Савета за долазак у седнице, ради прегледа, оцене и давања мишљења по пројекту за канализацију Београда, који су израдили Ш. Везен и Син, као и награде референтима по истом пројекту, по нарочитој оцени Савета и његовом одобрењу.

По саслушању тога и по прочитању претписа управе града Београда ГБр. 381 којим извештава о томе решењу г. министра општински суд, позивајући га, да за сада издјествује начелно одобрење општ. одбора за овај издатак, чија тачна сума јавиће се општинском суду накнадно; као и по прочитању акта грађевинског одељења АБр. 1363 којим спроводи овај предмет општ. суду, — одбор је решио:

Да се решавање по овоме предмету одложи за идућу седницу, а да општ. суд за ту седницу набави и закон на који се је г. министар, доносећи ово своје решење позвао.

XIV

Председник извештава одбор, да је на дневне реду предлог управе водовода за одобрење кредита од 12000 динара за израду једног новог бунара на Белим водама и спајање истога са постојећим огранком натеча.

Да је у данашњу седницу ради давања потребних обавештења по тој ствари позвао управника водовода према одлуци одбора од 8. ов. м. АБр. 1124 донесеној по овоме предмету.

Позива управника водовода, да одбору да потребна обавештења по истом предмету а господу одборнике моли да га саслушају.

Пошто је управник водовода дао потребна обавештења по истом предмету, одборник г. Коста Главинић, изјављује, да мисли, ако се не вара, да је дужност управника водовода била да

овом приликом поднесе целокупан пројекат за проширење општ. водовода и објасни све шта се има урадити на проширењу истог.

Управник водовода изјављује, да му је апсолутно било немогуће да за време од кад је за управника постављен па до данас, изради целокупан пројекат за проширење општ. водовода јер се израда таквога пројекта без довољних испитивања не може ни замислити, међу тим је неодложна потреба, да се још сада приступи изради једнога новог бунара те је с тога и тражио одобрење овога кредита.

Одборник г. Косма Главинић, кад је већ тако нужна израда још једнога новог бунара нема ништа противу одобрења кредита за то и жели да се исти бунар што скорије изради што ближе месту које је за нове бунаре означио г. Спрекер али предлаже да одбор овом приликом реши да управник водовода поред израде овога новог бунара изради што скорије и целокупан пројекат за проширење општинског водовода.

По саслушању свега тога, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду, да може утрошити у овој години на терет вишка трошаринских прихода, по добивеном за то надлежном одобрењу г. министра финансија суму од дванаест хиљада динара за израду једног новог бунара на Белим водама и спајање истог са постојећим огранком натеча.

Да управник водовода што скорије изради целокупан пројекат за проширење општинског водовода.

XV

Председник извештава одбор, да је за смештај канцеларија управе водовода, управе општ. трошарине, општинског грађевинског одељења и грађевинског одељења Управе града Београда потребно извршити извесне преправке на скоро купљеној општинској згради у Југовићевој улици.

Да је општински архитекта по наређењу општ. суда а према предстаљеној му потреби израдио план и предрачун за извршење тих преправка, које ће стати према предрачуну од прилике око 17000 динара. Па како исте преправке прелазе суму од 1000 динара, моли одбор да изволе решити и одобрити да се исте преправке могу извршити.

По саслушању тога и по разматрању односних предрачуна и планова, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду да може у овој години извршити потребне преправке на скоро купљеној општинској згради у Југовићевој улици за смештај канцеларије Управе водовода, Управе општ. трошарине, општ. грађевинског одељења и грађевинског одељења Управе града Београда и на исте преправке угрошити потребну суму новаца на терет одговарајуће буџетске партије.

XVI

Одборник г. Косма Главинић наводи, да је дворница општинске зграде у којој се држе одборске седнице сада у истом стању, ако не и горем, него што је била кад је раније престао бити одборник. Сем тога у истој нема ни најпотребнијег намештаја као чивилука за вешање горњег одела. С тога предлаже, да се иста дворница одмах с пролећа оправи тако како ће одговарати дворници, у којој се држе састанци општ. представништва и сем тога да се за исту набави потребан намештај.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се колико с пролећа приступи оправци дворнице општинске зграде у којој

се држе одборске седнице и да се за исту дворницу набави потребан намештај.

XVII

За остале предмете стављене на дневни ред за данашњу седницу и то: предлог суда за исправку решења одбора од 17 децембра 1901 г., АБр. 11107, донесеног по саопштењу процене имања браће Петра и Михаила Ђорђевића, због регулације; молба браће Гођевац, фабриканата да им општина уступи извесно своје земљиште за подизање фабрике, молба Владимира М. Поповића, општ. подархитекте, за осуство; предлог Управе водовода за одобрење кредита за проширење општ. водовода; молба Најдана Петровића, да му се закуп дрварског плаца под бр III у бари Венецији рачуна од 1. фебруара тек. године; саопштење решења г. министра финансија по предмету одређења помоћи Савезној стрељачкој дружини; одобрење прекорачених кредита Управе општ. трошарине у 1892 години; предлог суда за премештај општинског сењака и продужење претреса уредбе о трошарини града Београда, — одбор је решио:

Да се ставе на дневни ред за идућу седницу.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
18. Фебруара 1902 год.

Председавао председник општине београдске г. Милован Р. Маринковић. Присутствовали чланови суда: г.г. Владимир Лацковић и Драгутин Симић. Од одборника били: г.г. Мих. Бобић, Урош Благојевић, Лазар М. Матић, Тома Цинцар-Јанковић, М. О. Петровић, Ђорђе П. Петровић, Љ. Н. Христић, Васа Николић, Р. Драговић, Стојан Пајкић, Др. Јован Данић, Вучко К. Ђорђевић, Др. Радовановић, Н. Спасић и М. Кљидис.

Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане петнаестог фебруара тек. године.

Одборник г. Ђорђе Петровић примећује, да је приликом дебате у прошлој седници, односно наплате колске таксе ван железничке станице и савског пристаништа, тражио, да се извиди: да ли је управник трошарине наплату исте наредио по добивеном надлежном одобрењу, или је исту наредио без добивеног надлежног одобрења? Па ако је то учинио без надлежног одобрења, онда да се из општине службе отпусти за то самовољно наређење без надлежног одобрења.

Да тај његов захтев није у записник исте седнице уведен. С тога тражи, да се у том смислу исправи записник одлука прошле седнице.

По саслушању тога, — одбор је усвојио записник одлука седнице држане петнаестог фебруара тек. године са овом допуном одборника г. Петровића.

II

Председник извештава одбор, да је на дневном реду продужење претреса пројекта уредбе о трошарини града Београда, а имено, њеног III-ћег дела „Тарифа по којој ће се наплаћивати трошарина у општини града Београда“, а којом би се тарифом имала заменити трошаринска тарифа од 17 Јула 1893 године.

Пре него је постављен за председника, општинска је управа покренула питање, да се пропише устројство трошаринске управе, кога дотле није било, а које је требало према закону о варошкој трошарини одмах прописати.

Том приликом нађено је за потребно, да се и досадања привремена правила и тарифа за наплату трошарине замене.

У тој цели, на представку ондашњег управника трошарине, општински је одбор изабрао комисију која је израдила пројекат уредбе о трошарини града Београда, који се састоји из ова три дела:

I. Уређење трошаринске управе, II. трошарински правилник и III. тарифа. Одбор је општин-

ски раније претресао I део, пројект уређења трошаринске управе, и II део трошарински правилник, и исте усвојио. Али се исти не могу спровести Краљевској Влади на одобрење, пре него се реши и питање о томе, хоће ли се досадања трошаринска тарифа замењивати новом или не; па, ако ће се замењивати, онда је потребно, да се пројект исте претресеи одредбе њене у одбору утврде, како би се по том целокупна уредба могла спровести на одобрење.

Пре него би се пак приступило претресу пројекта саме тарифе, потребно је у начелу решити: је ли потреба, да се досадања тарифа замењује другом новом или не?

Даје реч одборнику г. Томи Цинцар-Јанковићу.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић, из стилизације дневног реда мислио је, да ће се данас почети претресати уредба трошаринска, односно њен први и други део, а не њен трећи део тарифе, те с тога и није довољно проучио одредбе пројекта тарифе. Али, пошто из говора г. председника види, да су прва два дела уредбе о трошарини града Београда претресана у одбору и примљена, хоће у начелу да говори о трећем делу исте, о тарифи. Садања је тарифа донесена на основу трговачког уговора између Аустро-Угарске и Србије, коме уговору истиче рок после годину дана и на основу дотле стеченог искуства. Ми не знамо какав ће се уговор по истеку овога закључити, али је више него сигурно, да ће се исти разликовати од садањег, а да ће и тарифа трошаринска морати да се по закључењу новог трговачког уговора саобрази са истим, то није нужно нарочито доказивати. Па кад то мора бити после годину дана, онда не налази оправданог разлога за измену трошаринске тарифе сада, па је опет после годину дана мењати, тим пре, што иста нова тарифа не би могла за дуже време бити одобрена, јер је за претрес исте у општинском одбору потребно најмање месец дана; а док је и Краљевска Влада одобри проћи ће такође дуже време; те од дана када се иста буде увела у живот, до дана поновне њене измене, неће остати ни пола године; а немати је за тако кратко време по све је неумесно.

За доношење нове тарифе потребно је искуство, а тога сада нема, јер би се нова тарифа пустила у живот са новим правилником. По његовом мишљењу требало би послати Краљевској Влади на одобрење Уређење трошаринске управе и правилник, па их по добивеном одобрењу пустити у извршење, и на основу њих тећи искуство за нову тарифу.

Са наведених разлога предлаже, да се први и други део уредбе о трошарини града Београда пошаљу на одобрење, а да се замењивање садање трошаринске тарифе новом одложи док се не обнови трговачки уговор између Аустро-Угарске и Србије, и док се не види какве ће резултате показати нови правилник.

Одборник г. Др. Милан Радовановић налази и сам да су разлози предговорника врло умесни.

Али пре него би се приступило решењу овога питања, желео би да чује разлоге који су руководили општинску Управу, да прописује нова правила и тарифу за наплату трошарине, по што му то за сада као новом одборнику није познато.

Председник је изјавио, да у данашњој седници има присутних од господе одборника, који су били у комисији за израду ових елабората, а то су одборници г. г. Раденко Драговић и Стојан Пајкић, који могу изложити разлоге који су изазвали ово замењивање старих правила и тарифе нових. С тога моли именовану господу, да објасне одбору какви су били разлози за измену досадањих правила и тарифе за наплату трошарине.

(Свршиће се)

НАУЧНО-КЊИЖЕВНИ ДЕО

„ИЛИРСКО ТРОПОЉЕ“

(БАЛКАНСКО ПОЛОСТРВО)

— од ЈОВАНА ДРАГАШЕВИЋА —

Искрено сажаљевајући, што нам узани обим службенога листа општине београдске — само природно и умесно намењеног *ирвенсивеној* публикацији *службенога* рада и материјала — оставља тако мало места за друге и интересне *лектиуре*, ми се данас, — а то је по свршетку *поучне педагошке* расправе у последњем броју *) — обраћамо ревносим читаоцима „Општинских Новина“ са ово мало скромна приказа *новг* издања једне раније и лепе књиге српске. Та је књига „Илирско Тропоље“ (Балканско Полострво) од Јована Драгашевића, која је први пут угледала света пре двадесет и неких година, а која нам се данас поновно јавља и у пунијем и у знатно обилнијем тексту. Писана првобитно у циљу, да послужи нашој *војно-академијској омладини* као научни коментар, тако потребној *јој географији војној*, ова је књига, заслугом ученога писца, који је у њу умео унети и светлост светске историје, и полет *српске* поезије, и зналачку начитаност и наставничку духовитост — а по врх свега, сву једрину и свежину, сву чистоту и лепоту, *српскога језика* — велимо, ова је књига овом и оваком заслугом ученога писца, — постала приступном за *свакога* писменог читаоца српског, ако не и за сваког писменог Србина, и јесте једна од ретких тековина наше *сиротне* књижевности, наше *научне* књижевности на по се. Рекосмо наше сиротне књижевности научне, али смо можда требали рећи наше *осиротеле*, или и *све сиромашније*, књижевности; јер се у Србији, очевидно, и *књига и наука* све мање негују; и јер иде време, *ако дошло није*, кад ће се свеколика писменост, да не речемо и учевност, српскога народа огледати у пролазној слици *дневнога новинарства*, а свеколики и књижевни и научни напредак његов у ...могућности *службеног* одштампавања дела, која су му његове старије генерације, старији трудбеници и учитељи, у наслеђе оставили. А да је таква једна књига, — *двосируко-поучна*, — „Илирско тропоље“ г. Јована Драгашевића, нека нам посведоче ово неколико редова, — у изводу и листовима, — које из ње видимо, и у циљу јавнога *приказа* читаоцима „Општинских Новина“ данас пружамо.

Дакле, по што је, у подједнако и кратким и јасним потезима обележио границе „Илирска“ му тропоља, као оне, које се у виду „равностраног троугла“ — донекле и *шрапезоида* — са целом једном страном у дужини у првој пружи од 1200 километара, наслањају на труп Јевропе — док их на другим странама троугла, *испирају* мора: и *црно* и *бело*, и *јонско* и *јадранско* — писац дели балканско полострво на две „поле“, на западну и на источну, као и на четири „фронта“ (војничка), на јужни и источни, и на западни и северни. Држећи се тога реда, писац нам пружа прво опис *јужних* страна и крајева, као Белога мора и главна му *осировања*, а тако исто и Дарданела и *Босфора*, који он зове, и *објашњава* за што зове, словенском речју Успор. За тим се писац окреће „западном фронту“ тропоља и описује најпре *јонску*, поглавито грчку, а за тим (и много опширније) *јадранску* или *српску* обалу истога мора, као Далмацију, Боку Которску, Истрију и т. д. С тим готов, он прелази, на највећи, за нас Србе и најважнији,

*) Види *Листак* „О образовању воље.“

фронт „северни“; и делећи и њега на западну и источну „полу“, обухвата све српске земље између Саве и Драве („Међудравље“) цело *Пошисје* од Дунава до Ердеља, као год, наравно, и *Босну и Србију*. Већ дабогме, да нам се неће и не може замерити, ако се на овим двома земљама српским у овом приказу особено задржимо, ако о *Србији* нарочито из ове драгоцене књиге највише листова извадимо.

„Босна је“ — вели писац — „северозападни бастијон (бедем) полуострова. Узимајући је по географски, она је скоро *правоугли троугао*, коме хипотенузу чини *море*, а катете су јој Сава с Купом и Дрина са Таром... Овај је троугао подељен на три различна земљишта. Два планинска гребена, један од Ловћена правцем између Требиња и Дубровника, други од Дурмитора те на кључ неретвански, оба дакле с обалом морском и један према другом упоредно, ограђују међу собом у истом правцу, а пространу, узвишену карлицу, са које извори и потоци, не могући да пробију ни један ни други планински поруб, пониру и увиру на ново у земљу, правећи од своје краће и дуже долине, мање и веће ублове, коглове и увале. То је *Херцеговина*“.

„Падина, и висока и стрма, оног поморског гребена планинског, чини *приморје — Далмацију*“.

„Од оног другог гребена, који одваја воде за Саву, простире се висока, многим гребенима и брдима испресецана и погута земља, која се, у велико узимајући, истина нагиба Сави, али тек на половини своје ширине почне к њој видно падати. Та висока планинска земља, коју про-ривају многе ждреловите, а по готову све упоредне реке — то је *Босна* у обичном смислу.“

И по што је у сједовању неких двадесет и пет штампаних страна, изложио и *географски* положај и *историјску* важност и *историјску* улогу Босне у наступању турске силе Бечу односно и одступању исте југу испред сретне одбране, доцније и *навале*, аустријске у правцу Саве и Дунава — писац овако завршује своју оцену о тој красној земљи српској.

„За налетање из Босне преко Саве и на Драву, Босна има врло згодан положај. Наравно је било, да су и Угарска краљевина и Аустријска царевина често пожелеле, да овај крај под своју власт узму, те свој политички *мозаик*, на коме цела њихова државна зграда стоји, увећају, и од налета се обезбеде. Покушаји *угарског* краља Матије у петнајестом веку, и борбе *аустријског* двора све до краја осамнаестог, биле су само последице те њихове тежње. Но не само брига да се од напада и налета обезбеде, него и тежња, да границе своје помери на Југ — особито од времена кад је Турска очевидно пошла назад — Аустрију је доводила на мисао: да Босну ваља заузети, у толико још пре, што би јој баш ова Босна била највећа сметња при сваком агресивном покушају, што би јој т. ј. Турци из Босне могли увек одсећи везу са домовином. И Аустрија је увек о томе мислила. Али нарочито од године 1770, — кад јој Русија први пут понуди Босну, са Херцеговином и Далмацијом, — ова је идеја добила многоважне санкције, по што ју је запечатио природни супарник аустријске државе, а замишљани протектор ових народа. И после 108 година, и пожеља и понуда буду извршене, јер човечанска Јевропа у својој свечаној седници у Берлину реши: да роб остане роб“.....

„Окупирање Босне у години 1878, и ако се не може сматрати као војна операција — јер је то Јевропа заповедила, Турска на то пристала, а народ не беше организован, опет је ишло у главном оном истом другом, којом је пошао био Лудвик Баденски, и којом је ишао принц Евге-

није: долином Босне, од Брода на Сарајево. Али, кад се сетимо, и у обзир узмемо, да је Далмација сада била у аустријској власти, те је отуда једна колона наступала; да је Србија била са свим неутрална — више него што је иначе су-седна држава при обичном рату у својој близини; да је сама Турска по нужди пристала на окупацију, те никакве војске на бранику није било; да је народ хришћански морао да трпи окупацију, и према одредби Јевропе лојалан био; да се мухамеданско становништво само локално и без икакве организације одупирало напредовању уредне аустријске војске — *та ошеш какве је муке ствало то окупирање* — онда се без устезања мора признати: да Босна има врло велику моћ одбране према Аустрији, и да ју данашња Аустрија не би могла, или тек десператно тешко, савладати, да... *да је Босна била Босна*“.

Својој, као год и нашој, ужој отаџбини, *Србији*, компетентни писац *Илирског шрошља* само се природно, као год и праведно, одужује достојном опширношћу. Које посредно, које непосредно, он њој посвећује *највећи* део своје поучне и привлачне књиге — као што њеном и нашем *Београду* поклања сву могућу пажњу географа и етнографа, војника и историка. Али да идемо редом. (Наставиће се)

О Б Ј А В А

Судопштине београдске издаваће путем јавне усмене лицитације под закуп траву **за кошење и попашу за време ово-летње сезоне** и то:

1. На дан 19 Марта т. г. од 3 до 6 часова после подне, траву на великом и малом Калимегдану;

2. На дан 20 Марта т. г. од 3 до 6 часова после подне, траву на старом гробљу;

3. На дан 21 Марта т. г. од 3 до 6 часова после подне, траву на новом општинском сењаку;

4. На дан 22 Марта т. г. од 3 до 6 часова после подне, траву код водоводних резервоара;

5. На дан 23 Марта т. г. од 3 до 6 часова после подне траву код кршне Ђуприје;

6. На дан 26 Марта т. г. од 3 до 6 часова после подне, траву код Батал-цамије; Лицитације ове држаће се и то: под бр. 1, у канцеларији економног одељења суда општинског, а под бр 2, 3, 4, 5 и 6 пред официрском кафаном у Палилули.

Излицитиране цене за траву, полагају се одмах при закључку лицитације.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од суда општине београдске, 6 Марта 1902 год. АБр. 2292, у Београду.

О Б Ј А В А

На дан 18. Марта тек. год. од 3 до 6 часова после подне, држаће се у канцеларији економног одељења суда општинског, јавна усмена лицитација за издавање под закуп **два општинска киоска у парку калимегданском**, за време од 1 Априла ове 1902, па до 1 Априла 1903 год.

Ближи услови могу се видети у поменутој канцеларији сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од суда општине београдске, 6 Марта 1902 год. АБр. 2291, у Београду.

О Г Л А С

На основу одобрења Г. Министра Грађевина од 27 фебруара ове год. Г.М^б 1224 грађевинско одељење општине београдске држаће оферталну лицитацију 12. марта ове год. **за грађење једне зграде за цркве на „Белим Водама“**.

Предрачунска је цена 3809.48 дин. Оферти ће се отворити у присуству комисије и предузимача, тачно у 12 часова у подне.

После отварања оферата, ничија накнадна понуда неће се примити.

На офертима, који ће се подносити у затвореним ковертима, мора бити залепљена таксена марка од 10 дин., према зак. о таксама. Оферти без таксених марака неће се узимати у оцену.

Предузимач на коме остане ова лицитација, дужан је одмах да положи на име кауције 400 динара у новцу, или вредним папирима.

Услови и ближа обавештења могу се видети сваког радног дана од 8—12 часова пре подне.

Из канцеларије грађевинског одељења општине београдске, 5. Марта 1902 год. Г.М^б 624.

О Г Л А С

На основу одобрења г. Министра грађевина од 3 Марта ове год. Бр. 1343. грађевинско одељење општине београдске држаће оферталну лицитацију 20 Априла ове год. **за израду нове kaldрме у Ратарској улици, између Таковске и Мајор Илићеве**.

Предрачунска је цена 12000,33 дин. Оферти ће се отворити у присуству комисије и предузимача, тачно у 12 часова у подне

После отварања оферата, ничија накнадна понуда неће се примити.

На офертима, који ће се подносити у затвореним ковертима, мора бити залепљена таксена марка од 10 динара, према зак. о таксама. Оферти без таксених марака неће се узимати у оцену.

Предузимач на коме остане ова лицитација, дужан је одмах да положи на име кауције 1200 дин у новцу, или вредним хартијама.

Услови и ближа обавештења могу се видети сваког радног дана од 8—12 часова пре подне.

Из канцеларије грађевин. одељења општине београдске, 7 Марта 1902 год. ГБр. 628.

О Б Ј А В А

На представку општинског суда од 12. новембра 1902 г., АБр. 9572, Управа града Београда претписом својим од 16. децембра 1901 године, АБр. 34198, одобрила је, да се хлеб може продавати у будуће и на варошким пијацама као и остале животне намирнице.

О овоме се извештава београдско грађанство зњања ради.

Од суда општине београдске, 12. фебруара 1902 г., АБр. 11747/901, Београд.

О Г Л А С

WWW.UNILIB.RS

Општини београдској потребно је за оправку макадама по вароши и друмовима и то:

3335 куб. мет. колубарског песка, и 5360. куб. м. тупаника шљунка.

За набавку овога материјала, држаће се у грађевинском одељењу општине београдске офертална лицитација 11. Марта ове год.

Оферти ће се отворити у присуству комисије и лифераната, тачно у 12 часова пре подне.

После отварања оферата, ничија накнадна понуда неће се примити, нити узети у оцену.

На офертима, који ће се подносити у затвореним ковертима, мора бити залепљена таксена марка од 10 динара, према зак. о таксама и оферти без таксених марака, неће се ни узети у оцену, већ ће се сматрати, као да нису ни поднети.

Сваки понуђач полаже уз понуду, на име кауције и то:

- 1., За колубарски песак 1500 дин.
- 2., За тупаник шљунак 3500 динара.

у готовом новцу или у вредећим папирима. Кауција се може заменити ономе понуђачу на којем остане лиферовање, одговарајућом количином песка и шљунка, који комисија буде као добар примила, и

тада ће се понуђачу вратити положена кауција.

Материјал ће се депоновати на местима, која су означена у условима.

Услови и ближа обавештења могу се видети у канцеларије грађев. одељења општинског сваког радног дана од 8—12 часова пре подне.

Из канцеларије грађ. одељења општине београдске, 28 фебруара 1902 год., Г. № 122.

О Г Л А С

Општини београдској потребно је за оправку друмова 3000 куб. мет. колубарског или моравског шљунка и 200 куб. мет. колубарског или моравског песка.

За набавку овога материјала држаће се у грађев. одељењу општине београдске офертална лицитација 21. марта ове год.

Оферти ће се отворити у присуству комисије и лифераната тачно у 12 часова у подне.

После отварања оферата ничија накнадна понуда неће се примити, нити узети у оцену.

На офертима, који ће се подносити у затвореним ковертима, мора бити залепљена таксена марка од 10 дин., према зак. о таксама, и оферти без таксених марака,

неће се ни узети у оцену, већ ће се сматрати, као да нису ни поднети.

Сваки понуђач полаже уз понуду одмах 1800 дин. на име кауције у готовом новцу или у вредећим папирима.

Кауција се може заменити ономе понуђачу, на којем остане лицитација и одговарајућом количином песка и шљунка, који комисија буде као добар примила, и тада се понуђачу враћа положена кауција.

Материјал ће се депоновати на местима која су означена у условима.

Услови и ближа обавештења могу се видети у канцеларији грађ. одељења општинског сваког радног дана од 8—12 часова пре подне.

Из канцеларије грађ. одељ. општ. београдске 26. фебруара 1902 год., Г.Бр. 471.

О Б Ј А В А

На представку команданта IV коњичког пука „Краљице Драге“ од 25. фебруара тек. године, № 833, суд општине београдске објављује, да ће исти пук у кругу своје касарне на дан 11. марта тек. године држати јавну лицитацију, за давање под закуп **права продаје: бурека, салџапа и лепиња** у кругу гардијске касарне.

Од суда општине београдске, 27. фебруара 1902. Београд, АБр. 2012.

ГОДИШЊИ БИЛАНС

ГЛАВНЕ УПРАВЕ ОПШТИНСКЕ ТРОШАРИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА ЗА 1901 ГОД. УПОРЕДНО СА 1900 ГОД.

ПРИХОД

РАСХОД

Р. БРОЈ	ОД ЧЕГА ЈЕ ПРИХОД	1901	1900	МАЊЕ У 1901	Т. БРОЈ	ОД ЧЕГА ЈЕ РАСХОД	1901	1900	ВИШЕ У 1901
1	Чиста трошарина . .	1169817	85 1173131	81	1	Плата особља трошар.	117431	60 110665	12
2	Разни приходи . . .	720	20 1404	03	2	Награда рачуноиспит.	1462	— 4269	99
3	Лежарина	8728	29 6554	33	3	5% државни процент	9440	39 9021	59
4	Казне особља	137	57 160	97	4	Огрев и осветљење .	2399	58 1400	12
5	„ кријумчара . . .	554	30 135	—	5	Дневн. особ. трошар.	1219	— 248	15
6	Пломба	245	95 98	05	6	Кирија и водовод . .	10406	94 2365	24
7	Наплаћена вересија из ран. год.			143 80	7	Намештај	2044	40 524	10
8	Мерина	10763	80 9694	19	8	Штампа и канц. мат.	10211	90 469	95
9	Пијачарина	1904	45 2197	44	9	Израна и набав. коња	4038	63 804	69
10	Млекарске дозволе . .	2774	80 2855	60	10	Награда чин. жељез. поште и т. д.	918	— 575	—
11	Аренда за лед	556	50 36	—	11	Опр. и допр. зграда .	1933	15 136	50
					12	Одело позорника . . .	1229	75 1250	—
					13	Претплата телефона .	77	25	
					14	Преуређење трошар.	1000	— 1120	—
					15	Накн. кред. за 2 чамца		382	—
					16	„ „ „ водовод		319	30
					17	„ „ „ тегове		294	—
					18	Разни хонорари . . .		150	—
					19	Награда за хватање кријумчара		25	—
					20	Повр. трошар. војсци	19999	73 23719	06
					21	„ „ цар. декл.	357	57 2486	26
					22	„ „ приват. . .	5457	27 1031	57
						Свега	189627	16 161257	64
						Предато суду у готов.	1006576	55 1035153	58
						Укупно	1196203	71 1196411	22
	Укупно	1196203	71 1196411	22 207 51					28369 52

КБр. 639

26. фебруара 1902 год. Београд

Књиговодство Гл. Управе Трошарине.

ИЗВОД

СТАТИСТИКЕ ЗА ГОДИНУ 1901 УПОРЕДНО СА ГОДИНОМ 1900
ГЛАВНЕ УПРАВЕ ОПШТИНСКЕ ТРОШАРИНЕ

Т. В. ТАРИФЕ	Р О Б А	МЕРА	ЗА ГОДИНУ 1900.				ЗА ГОДИНУ 1901.							
			ТЕЖИНА		ТАКСА од %		СКУПА ПРИХОД		ТЕЖИНА		ТАКСА од %		СКУПА ПРИХОД	
			СВЕГА	ДИН.	ПР.	ДИНАРА	ПР.	СВЕГА	ДИН.	ПР.	ДИНАРА	ПР.		
I. Баштовански и пољски производи.														
1	Грожђе								797935	2		15958	70	
2	Воће								1187868	2		23757	36	
<i>Баштовански производи.</i>														
3	Вариво, зелен, семење, корења, цвеће, расади и т. д.	Килогр.	5997773 ⁵	2	—	119955	47	3605262 ⁵	2	—	72105	25		
4	Кромпир, лук и црвени патлиџан	"	2108758	1	—	21087	58	2226108	1	—	22261	08		
5	Диње и лубенице	"	1046305		50	5231	52	1228926		50	6144	63		
<i>Пољски производи.</i>														
6	Кола сена	Кола	8602		50	4301	—	10122		50	5061	—		
<i>Млинарски производи.</i>														
7	Грис и гершле	Килогр.	59928	3	—	1797	84	65393	3	—	1961	79		
II. Дрво и израде од дрвета.														
<i>Непрерађено.</i>														
8	Дрво за гориво	Куб. м.	125280 ⁴⁷⁷		30	37584	14	163384 ⁹		30	49015	47		
9	Грађа као: даске, летве, прошње, планке, шиндре и т. д.	" "	13262 ⁶⁵⁰		50	6631	32	15069 ⁶⁴²		50	7534	80		
10	Дрво за даљу прераду у пола прерађено	Килогр.												
<i>Прерађено.</i>														
11	Грађевински материјал, израђен необојен, обојен или лакован	"	49658	12	50	6207	24	26894 ⁵	12	50	3361	81		
III. Животиње														
12	Свиње дебеле или мршаве преко 15 килогр. бруто	"	94290 ⁸	8	—	7543	26	122328	8	—	9786	08		
13	Прасад до 15 килограма	Комад	14754	1	—	14754	—	15207	1	—	15207	—		
14	Овце, овнови, козе, јарци, јагњад и јарад	"	22166	1	—	22166	—	25015	1	—	25015	—		
15	Зечеви	"	1934		50	967	—	1696		50	848	—		
16	Јелени, срне, кошуте, дивље свиње и младунци	"	4	5	—	20	—	1			5	—		
<i>Перната живина без разлике.</i>														
17	Ситна	"	414851		10	41485	10	450062		10	45006	20		
18	Перната живина без разлике крупна	"	58878		20	11775	60	62383		20	12476	60		
19	Риба свежа	Килогр.	241862	5	—	12093	10	108608 ⁸	5	—	5430	44		
20	Сардине у буренџетима или саламури и сва ост. и т. д.	"	45433 ⁵	5	—	2271	67	17446 ⁶	5	—	872	33		
<i>Производи од животиња.</i>														
21	Месо, сланина и сало сирово, усољено или у саламури и т. д.	"	111848	10	—	11184	80	149796	10	—	14979	60		
22	Месо и сланина осушена непрерађена	"	31079 ⁵²	20	—	6215	90	34002	20	—	6800	42		
23	Млеко и повлака од млека	"	2410677	5	—	120533	85	2643215	5	—	132160	75		
"	Јаја	"	192840	5	—	9642	—	217731	5	—	10886	55		
IV. Јестива														
24	Колачи, тарана, макароне, фиде, тесто и брашнице	"	4535	4	—	181	40	5290	4	—	211	60		
25	Бисквити	"	425 ⁷	10	—	42	57	918 ⁵	10	—	91	85		
26	Све израде од шећера и све врсте воћа и другог и т. д.	"	20776 ⁹⁶	10	—	2077	69	20383	10	—	2038	31		
27	Консерве од меса, рибе, рака, пужева, шкољака и т. д.	"	13078 ⁶⁸	20	—	2615	73	11446 ⁹⁵⁰	20	—	2289	39		
28	Сардине у кутијама	"	24521 ⁸	5	—	1226	09	22935 ²⁰⁰	5	—	1146	76		
29	Сир, као: страхино, рокфор, горгонзола, ементал. и т. д.	"	6730 ⁵⁵	20	—	1346	11	6776 ⁶⁰⁰	20	—	1355	32		
30	Скоруп (кајмак) масло (бутер) без разлике сем бутера	"	53146	5	—	2657	30	53763	5	—	2688	15		
31	Масло (бутер).	"	15798	10	—	1579	80	25793 ⁴⁰⁰	10	—	2579	34		
V. Алкохолна и шпирит. пића.														
32	Вино обично у бурадима	Литар.	1404455 ²⁵⁰	8	—	112356	42	1186890 ⁸⁰⁰	8	—	94951	27		
33	Вино у флашама, разумевајући ту и кипећа вина и друга фина вина у флаш. или бурадима	Килогр.	2468 ⁸	25	—	617	20	2295 ⁷	25	—	573	92		
За пренос						588148	70				594561	77		

